

GOETHŮV NEPOMNÍK (2015)

KURÁTORSKÝ TEXT JIŘÍHO DAVIDA

Nejde jen o zdánlivou marnost - Vanitas chaosu sutě, jde o ztuhlou, lávovitou krajinu rozdrčených zbytků části naší kulturní paměti, které se mísí spolu se zbytky energeticky nezávislých virtuálních úložišť, procesorů komputerů, cigaret, betonu, cihel, kovu, pokroucených plechu, prachu, ztracených intimních fotografií, vyprázdněných makovic, pohozených injekčních jehel, zbytků ohořelých malířských pláten, platebních karet, navátého jehličí, uschlých listů, nečitelných novin, vlasů i skvrn nejasného původu.

Jde o rozmlženou přítomnost mikroapokalypsy v našich hlavách o úzkostný chaos naší mysli. Jde o potopu, ztuhlou hladinu po tsunami se ztvrdlými krami zničených, znevážených, zdevastovaných a už zcela postradatelných, zapomínaných, rozbitých střepů kulturních hodnot, jsme to my, je to tato místo, tato krajina, tato země, tato Evropa, tento svět. Je to naše smlouva s ďáblem (viz JWG-*Faust*), naše agresivita, naše opovržení, naše nesnášenlivost, naše pohrdání, naše ideologie, naše náboženství, naše krutost, naše nadřazenost, naše ambice, naše zatracení, naše DNA, jsme to my, v milosti bez soucitu...

Kdy tuto naší minulou budoucnost, vzpomínky, transformovanou v balast, nenávratně na skládky odváží (co zůstává?) běžné stavební kolečko (pouliční Cháron), jehož paradoxně pozlacené, plastové rukojeti, trčí v prostoru nad okázalost mramorového soklu, v podobě rohů zlatého telete. Jde tak i o zřejmou reminiscenci na falešné modly, na zpřítomnění vzdáleně blízkých Exodu, jež se v různých formách zpřítomňují do dnešních dnů...

V neposlední řadě jde i polemiku o současné plastice, soše, objektu, pomníku. Jde o reflektovanou sebeironii bez marginální grotesknosti, kdy obsahem vlastní sochy je vědomé zhroucení její formy. Jde i o polemiku, výzvu, co s veřejným prostorem našich měst, do kterého se kromě regionálních stupidností, většinou instalují efektní, atrakce, vděčné design sochy, objekty pro turistické selfie, nebo ahistorické kýče. Dočasnost „(Ne)pomníku“ JWG tak neaspiruje na fotogeničnost, není ani vkusnou, příjemnou dekorací pro náměstí ke kávě, není na kladení věnců politiků. Přesto se apriori nevzdává vlastní emocionální vizuality. Není to literární projekce, není ani hrou na konceptuální teze. Je to socha-odpad, je to odpad-socha...

„Nemusíme navštívit blázinec, abychom našli duševně chore; naše planeta je psychiatrickou léčebnou univerza.“

J. W. Goethe

Goethe-Institut Česká republika
Masarykovo nábřeží 32
CZ - 110 00 Praha 1
IČO: 43000894
DIČ: CZ683868819
www.goethe.de/cesko

www.goethe.de

**GOETHE
INSTITUT**

Sprache. Kultur. Deutschland.